

Uroš Župančič

**PEČAR JANEZ - BOBEK, BOROVŠKI
VODNIK** (ROJEN 29. I. 1862 - UMRL 3. XII. 1949)

Umrl je mož, kje tak je še med nami!

Ko so letošnjo jesen zagoreli zublji bukovja in se zagnali iz Krnice po robah visoko pod skale Ruse peči, Trdonj, Prednje in Zadnje glave, mimo Skednjeve, vse do zlatih osamljenih mecesnov-viharnikov na Gamzovi Riži, se je nekaj v starem Bobku, ki je nosil že 88 križev, premaknilo. Slane so požgale poslednje rože. Žareče Bobkove oči, oči strastnega divjega lovca in klasičnega gorskega vodnika niso več tako strastno in mladostno žarele. Vroča kri se ni več tako burno pretakala po žilah.

Stari Bobek, borovški gorski vodnik, spada med ljudi, ki so dajali znati, da so mu mladostne sile pošle, da so mu pošle tiste sile, ki so ga gonile in nosile po vseh tokavah, robah in strugah visoko v ljubljene borovške gore. Bobku je bilo tesno in mučno ob tem žalostnem spoznanju. Moral je iskati v svojem 88 letu prvič pomoči pri zdravniku, prvič je moral v svojem dolgem življenju izdati dinar za zdravila. Vsa leta do tedaj ga je zdravila lovska strast, ga je krepil svež gorski zrak, zelišča nabrana na skalnih policah in tesnih okrajkih nad prepadi, topla gamzova kri pa mu je bila sladek in zdravilen napoj.

Stari Bobek, borovški gorski vodnik, spada med ljudi, ki so dajali močan takt našemu klasičnemu planinstvu in ga uvrščali s svojimi vrhunskimi dejanji na častno mesto v planinstvu vse Evrope.

Izšel je iz tiste družine bohinjskih Kosov, Korošcev in Škantarjev, ki so osvajali in osvojili ponosni vrh Triglava z juga. Bil je tovariš Mojstrančanom Skumavcu-Šmercu, Vahici, Grogji, Požgancu, Urbasu in Šimencu, ki so naskakovali družno s Trentarji Bergincem, Moto in Pavrom ter Špikom-Medvedom na čelu skalne velikane ponosnih Julijcev doma in daleč na zapadu, kjer se jim je pridružil še slavni Ojcinger. On, Bobek, je bil najbolj podjeten in najboljši med Borovci Korobidljem, Rebekom in Kravanjo.

To so ljudje, ki so skupaj Bosom v Kamniških planinah, postavljali naše gorništvo na pravo linijo — ljudskega gorništva. Bili so to gorniki iz ljudstva, ki ima vso pravico, da spozna lepoto in veličino planinskega sveta.

Bohinjci so uspešno naskakovali Triglav z juga, Mojstrančani so bili skupaj s Trentarji uspešni na severni strani. Bos je osvajal Kamniške planine, Borovci-Kranjskogorci pa so bili kralji gora med Prisojnikom, Razorjem, Skrlatico in ponosnim Špikom. Izbrali so si najlepši delež,